

Balgfreds (Skarup) omtalte Uddybningen af Gudenaen mellem Silkeborg og Randers og som ved denne Lejlighed ogsaa med en Udtalelse om, at Frisenbold Laksegaard burde aftøbes Eieren og nedlægges, fordi man derigennem, mente han, kunde naa til bedre Vandløbsforhold i Gudenaen. Denne Sag skal jeg ikke komme nærmere ind paa, den hører ikke særlig under mig; men det bliver jo et Spørgsmaal for sig, om man overhovedet vil gaa til at nedlægge Laksegaarden alene i dette Djemed. Naar der tidligere har været Tale om, at Staten skulde købe Laksegaarden, har det været i et ganske andet Djemed, nemlig for at forbedre Fiskeriet i Gudenaen, og Tanken har jo slet ikke været den, at man skulde nedlægge Laksegaarden, men tværtimod den, at man skulde opretholde den som Led i Fiskeriet, og navnlig — saaledes har det i alt Fald været min Tanke — som en Forsøgssation over for Ferskvandsfiskeriet. Hele denne Sag er fremdeles under Overvejelse. Det er imidlertid, saaledes som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale her i Salen, en Sag, som har ikke ringe Bæmselighed, fordi en Ordning af Forholdet med Hensyn til Frisenbold Laksegaard tillige kræver en Ordning af Fiskeriet i Gudenaen, saaledes at man er sikker paa, at man ved at købe Laksegaarden, hvis Bevillingsmagten vil gaa til dette Skridt, i alt Fald kan opnaa at forbedre Fiskeriet i den nævnte Na.

Under Henviſning til de Kalamiteter, som ere indtruffne i den senere Tid, har endelig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Balgfreds (Alberti) forespurgt, om der ikke paatænkes et Lovforslag til at sikre en betryggende Bestyrelse af Sparekasser, Brandforsikringsſelskaber, Forbrugsforeninger og lignende kooperative Selskaber. Hvad Brandforsikringsſelskaber og Forbrugsforeninger eller lignende Selskaber angaar, tror jeg ikke, at der er nogen Opfordring for Lovgivningsmagten til at sætte sig i Bevægelse. Selv om der indtræffer saadanne Kalamiteter som dem, hvorom der har været Tale i den sidste Tid, vil Virkningen deraf ikke spores i videre Kredse. Det er saaledes navnlig for Brandforsikringsſelskabernes Bekommende Tilfældet, at der kunde Interessenterne melde sig ud af Kassen, naar det skal være, og melde sig ind i andre Kasser, som findes mere betryggende, og den Omstændighed, at Kasser viser sig at være insolvent, vil, naar det endelig skal gaa galt, kun gaa ud over den, som har lidt Brandskade i det Dødblik, Insolvensen indtræffer. Samfundet har ingen særlig Interesse i at betrygge Ledelsen af disse Selskaber. Dette gælder,

som sagt, Brandforsikringsſelskaber, men det gælder ſelvfølgelig ogsaa Forbrugsforeninger og lignende Selskaber, idet jeg ikke rigtig forſtaar, hvorledes Staten overhovedet skulde komme til at udøve nogen Kontrol med dem. — Derimod erkender jeg, at Forholdet er et ganske andet, naar der er Tale om Sparekasserne. Her er en virkelig Samfundsinteresse til Stede, for ſaa vidt angaar Sikringen af en redelig og ordentlig Styrelse af Sparekasserne, og dertil kommer, at Sparekasserne jo allerede ere Lovordnede og Lovordnede netop under ſaadanne Hensyn, ſom her gøre ſig gældende. Men jeg maa dog minde om, at ved den Lovordning, ſom blev truffen ved Lov af 28de Maj 1880, var man jo — ſærlig ogsaa fra dette Tingſ Side — ſagt beſtemt paa, at Kontrollen ikke maatte være indgaaende fra Statens Side; man holdt meget stærkt paa, at Sparekasserne ſkulde have deres fri Liv, og at det, der ſkulde være Fordringen til dem, egentlig kun var dette, at de ſkulde lægge Kortene paa Bordet. Saaledes ſom den Ordning er, der blev truffen ved Loven af 1880, kan den ikke byde nogen Garanti mod Befvigjelſer af den Beſtaffenhed, ſom ere fremkomne i den ſidſte Tid, og det har heller aldrig været Meningen med Loven, at den ſkulde gøre det. Men efter hvad der er paſſeret i det ſidſte Aar, mener jeg ogsaa, at der er Opfordring til at tage under Overvejelse, om man ikke ſkulde gaa videre, end man gjorde ved Loven af 1880, om man ikke ſkulde komme ind paa at tilvejebringe en bedre Kontrol med Sparekasserne end den, ſom nu bydes. I hvilken Retning man der ſkal gaa, ſkal jeg ikke udtale mig nærmere om nu; glædeligt tror jeg, det vilde være, om man kunde ordne det ſaaledes, at man ikke helt kom bort fra det, ſom er Grundlaget ifølge Loven af 1880. Denne Sag er for Tiden under Overvejelse, og jeg ſkal nærmere tage de Henſtillinger i Betragtning, ſom kom fra det ærede Medlem, om, hvorvidt man ikke kunde opnaa noget godt gennem organiſatoriske Beſtemmelſer. Navnlig pegede han paa en enkelt, nemlig et Forbud imod, at Sparekasserne forenede Stillingen ſom Forretningsfører, Kasserer og Bogholder i een Perſon. Det fortjener nærmere Overvejelse, om man kan gaa dertil, men jeg tror i øvrigt, at det ikke er ſaa meget let, fordi Sparekasserne ere af ſaa overordentlig forſkellig Beſtaffenhed. Vi have jo de ſmaa Sognesparekasser beſtaaende ved Siden af de meget ſtore Sparekasser og organiſatoriske Beſtemmelſer, ſom ſkulde være ens for alle Sparekasser, ville ikke være lette at træffe.